

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra De lyse Nætter (1834)

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "samlede skrifter af Forf", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *samlede skrifter af Forf*, 1866-67, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem04tom-shoot-idm140047933385744/facsimile.pdf> (tilgået 13. august 2022)

Anvendt udgave: samlede skrifter af Forf

ikke følge mig. Glem mig som Englænder, men bevar mig i Deres Erindring som Ven!"

Da Roligheden i vor Stad var nogenledes vendt tilbage, sørgede min Louise og jeg for et behageligt Hjem. Med Glæde indrettede vi et Par Værelser deri til Farbrøder Albert, og jeg stræbte at forlyne dem med alt Det, som hørte til hans usømmelige Duffer. Da vi en Aften indførte ham der, var det rørende at see hans barnlige Glæde, især ved Synet af et nyt Instrument. Han aabnede det strax, og indvieede vor nye Bolig med et høitideligt Todeum, hvorfra han overgik i den skjønneste Phantasie, som jeg vidste at have hørt af ham. Vor lille Dreng stod, støttende sig paa hans Knæ, og lyttede med opspilede Dine og Mund. Louise sad ved Siden, Genreven af Farbrøders Phantasie, aflørrede hun sine Taarer, ligesom forbum min Moder, og en Erindring om forsvundne lykkelige Timer forlyngede Farbrøder Alberts Træk og gjenløb i hans Toner.

Saa stærkt bevægede, saa rige paa Begivenheder vare to af min Ungdoms Aar. Efter saamange Aars Forløb føler jeg Mart, hvor ubetydeligt, hvor svagt mit eget Væsen var, i Forhold til Det, som bevægede sig omkring mig. Min Skjæbne er et levende Orupel paa de mange Sentenser, som, idet de sige, at Lykken er bedre end Forstanden, eller Vorherre er Daarenes Formyndere, synes at betegne, at en usynlig, men seende Magt antager sig en blind, men barnlig og godmodig Daare.